

MUISTOLAUSEET

Sydämessä soi laulu
hiljainen ja sanaton.
Metsä hiljaa huminoi,
kiire poissa on.

HAUTAUSPALVELU
HONKANEN

SAATTEEKSI

1. Rakkaudella muistaen
2. Kiitollisuudella muistaen
3. Kaipauksella muistaen
4. Sanomattomasti kaivaten
5. Kiittäen ja kaivaten
6. Kiitollisuudella ja kaipauksella
7. Sydämestäni kaivaten
8. Suurella rakkaudella
9. Syvästi kaivaten
10. Isän/äidin iäisyysmatkaa
siunaten
11. Muistoasi siunaten
12. Muistosi säilyy aina
13. Uskollista elämäntoveria
kaikesta kiittäen
14. Rakkaan isän/äidin muistoa
siunaten
15. Jäähyväistervehdys rakkaalle
isälle/äidille
16. Suurella rakkaudella
17. Kaikesta kiittäen
18. Valoisaa muistoasi siunaten
19. Rakkaalle isälle/äidille
20. Lepää rauhassa
21. Isä/äiti, sinua aina
kaipaamme
22. Jälleennäkemisen toivossa
23. Jäähyväiset hyvälle naapurille
24. Hyvälle naapurille
25. Viimeinen tervehdys
26. Ystävydestäsi kiittäen
27. Hyvää ystävää ikävöiden
28. Muistoa kunnioittaen

HENGELLISIÄ SÄKEITÄ

1. Autuaita ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat.
2. Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään.
Luuk. 2:29
3. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.
Ps. 23:1
4. Herra on antanut meille elämän, Hänen kädessään on myös lähtömme hetki.
5. Ihmisen elinpäivät ovat niin kuin ruoho. Kun tuuli käy hänen ylitsensä, ei häntä enää ole. Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesti.
Ps. 103:15-17
6. Ihminen on kuin tuulen henkäys, hänen päivänsä kuin pakeneva varjo.
Ps. 144:4
7. Ja hän on pyyhkivä kaikki kyöneleet heidän silmistään eikä kuolemaa ole enää oleva.
Ilm. 21:4

8. Jumala ei koskaan sulje
ovea aukaisematta
toista.

9. Minä olen ylösnousemus
ja elämä. Joka uskoo
minuun, hän elää,
vaikka olisi kuollut.
Joh. 11:25

10. Katso, niin kuin savi
savenvalajan kädessä,
niin te olette minun
kädessäni, sanoo Herra.
Jer. 18:6

11. Rakkaus ei koskaan
häviä.
1 Kor. 13:8

12. Suo minun asua Sinun
majassasi iankaikkisesti.
Turvautua Sinun siipiesi
suojaan.
Ps. 61:5

13. Ikäsi kypsyydessä sinä
menet hautaan, niin kuin
lyhde korjataan ajallaan.
Job. 5:26

14. Samoin kuin te olette
osalliset kärsimyksistä,
samoin olette osalliset
myöskin lohdutuksesta.
2. Kor. 1:7

15. Hän väsynyttä virvoittaa,
Hän armahtaa ja
rauhansa Hän antaa.

16. Viheriäisille niityille Hän
vie minut lepäämään.
Ps. 23:2

17. Minun aikani ovat Sinun
kädessäsi.
Ps. 31:16
18. Sinun turvasi on
ikiaikojen Jumala, sinua
kannattavat iankaikkiset
käsivarret.
5. Moos 33:27
19. Jumala on minun
sydämeni kallio ja minun
osani iankaikkisesti.
Ps. 73:26
20. Jeesus sanoo: Joka
uskoo minuun, se elää
vaikka olisi kuollut.
Joh. 11:25
21. Rauhan minä jätän teille:
minun rauhani, sen minä
annan teille. Älköön
teidän sydämenne
olkoon murheellinen.
Joh. 14:27

MERI

22. Ja henki ikuinen
taa tuonen virran
kantaa, päin rauhan
suurta rantaa vie pienen
ihmisen.
Martti Korpilahti
23. Sinun rauhasi on ääretön
niin kuin meri.

24. Meri tyyntyy,
varjot pitenee,
rauhan rantaa lähenee
-vene hiljaa satamaan
saapuu.
25. Minä soudan pois
maailmasta uneen ja
unheeseen, ja tuskasta,
kuolemasta, minä
soudan vapauteen.
26. Minne meri ja taivas
kantaa, minne aalto ja
tuuli käy, siellä nouseva
aurinko hohtaa ja
sydämelles lempeän
rauhan suo.
27. Kodin tyynestä rannasta
purjehtimaan lähdit
poika uljas ja nuori.
Nous matkalla myrsky ja
purtesi kaas, sinut
saavutti surman nuoli.
28. Niin hiljaa enkeli kulkua
johti, elon virran valkeita
rantoja kohti.
29. Pysähtyi sydämes pursi
rauhan vienoille vesille,
armon auringon sylihin.
J.H. Erkko
30. On päivä päättynyt, on
tullut ilta. Uus kotiranta
uneen kangastaa. On
pursi irronnut maan
laiturilta, vie virrat
kuulaat kohti Jumalaa.
31. Hiljaisuuden rannalla
vallitsee suuri vapaus.

32. Poissa on tuska, ohi on
arki ja työ, purjehdus on
päättynyt. Vain lempeät
mainingit rantaan lyö,
Isän kotiin matkaaja
palaa.

33. Meri huokaa rantakiviin.
Veden yllä linnun lento
aamuaurinkoon.
On muuton aika.

34. Suru on se, miten
muistamme ilon.
Tummien puiden välistä
pilkottaa auringon
valaiseman merenselän
kimaltavat kyöneleet.

35. Uupunut matkaaja
rannalla himmeän maan
astui aurinkolaivaan
suureen valkeaan.

36. Tuulien soitot ovat
vaienneet.
Ympäri soi ikityynet
veet.

Aaro Hellaakoski

37. Rannalle himmeän
lahden aurinko laskenut
on. Kutsu jo soi
iltahuudon, taakka jo
laskettu on.

Kalervo Hämäläinen

38. Purjehdi rakkaani luokse
kaukaisen maan, miss
jälleen sun kohdata
saan.

Carl Palm

39. On kaikki Jumalaa:
kun haihdut tuuliin,
taas mereen tuovat
sinut tuulispäät.
40. Aurinko on kypsytännyt
viljan, meri hionut kivet
sileiksi. Tuuli on
puhaltanut viimeisen
kerran, hänen
maailmansa on valmis.
Näkemiin rakkaani,
näkemiin.
- Pirkko Jurvelin

LUONTO JA IKUISUUS

41. Unohdettuani kaiken
kirjasta oppimani,
olin onnellinen.
Suuret luulot eivät kuuluneet enää
minulle. Viisauden ovella ei ollut enää
vartiota. Tuuli tuli ja meni.
- Einari Vuorela
42. Jossain kirkkauden
maassa kuljen.
Taakka harteita ei paina,
se on poissa.
Kukkaportin avaan,
suljen. Hengittelen ilmaa
kevyttä kuin tuuli.
Joka puu on ystäväni,
hymyhuuli. Itkenkö?
Enhän toki ihanassa
maassa.
- Einari Vuorela
43. Aurinko laskee,
jo pitenee varjot,
aika on eron
ja jäähyväisten.
Poissa on ystävä kallehin.
- Kari Rydman

44. Ei mikään voi kuolla ei
kukat, ei tuuli, ei rakkaus
kuolla voi. Ohi polku vain
kulkee ja kukat jää
taakse ja muualla tuuli
soi.

Aila Meriluoto

45. Elo mainen kun iltaan
raukes, oli tyyntä ja
rauhaisaa niin. Joku
portti vain hiljaa aukes,
ja se iäks suljettiin.

46. Hän, joka antaa surun,
antaa myös
lohdutuksen.

47. Ei pelkoa taivaassa, vain
rauha ja ikuisuus.

48. Aikamme on lyhyt,
syttyvä, sammuva kuin
liekki.

49. Kiitos ja siunaus hiljainen
myötä, matkalle, joss ei
tuskaa, ei yötä.

50. Ja kerran tuskaa vailla
hän herää uuteen
elämään.

51. Ja rauhan maa
iankaikkinen kangastaa
vastaan.

Aleksis Kivi

52. Jäi kaipuu ikuinen,
sanaton suru.

Carl Palm

53. Jätti jäljen ihanan,
kaaren kauniin,
loistavan, lensi syliin
Jumalan.

54. Kauneinta on
hämärtyessä illoin,
kaikki taivaan rakkaus
on silloin kerääntynyt
valoon tummuvaan.
55. Kauniit muistot eivät
koskaan kuole, eivätkä
milloinkaan jätä yksin.
56. Me olemme niin kuin uni
ja niin kuin ruoho maan,
joka aamulla puhkeaa
kukkaan ja ehtoolla
leikataan.
Mika Waltari
57. On maa, johonka kaikki
polut katoaa.
On rauhan maa.
Saima Harmaja
58. Ei häntä, jolta tähdet
radan saa, voi
ihmisajatukset taivuttaa.
Saima Harmaja
59. Mitä tummempi taivas,
sitä kirkkaammat tähdet.
Mitä suurempi suru, sitä
lähempänä Jumalaa.
60. Muistoista aika rakentaa
lohdutuksen.
61. Ken tulkita vois kaiken
tarkoituksen?
Me jäämme vaiti,
hiljaa nöyrtyen.
62. Nosta silmäsi,
hiljaa syttyvät
kaikki kirkkaat tähdet.

63. Murheeseen on kätkeyty
toivo tulevista päivistä.
64. Niin lyhyt askel ajasta
ikuisuuteen, niin kapea
raja, välillä taivaan ja
maan.
65. Olen polkuni päässä
tuhansista erään ja niitä
täynnä on maa. On viileä
ilta, eräs päivä on
mennyt, on painunut
metsien taa.
- Aila Meriluoto
66. Pois murheet, huolet
raukeaa, kun taivaan
portit aukeaa.
67. On ajaton avaruus,
arjesta irronnut ikuisuus,
on rauha, hiljaisuus.
68. On hiljainen
taivaanranta, ei lintujen
laulu soi. Ei kuoleman
tarkoitusta aina
ymmärtää voi.
69. On siellä ikuinen kesän
maa, sydän uupunut
levätä saa.
70. On taivaan riemu
rikkaampi, tuhansin
kerroin kirkkaampi kuin
aavistaakaan voimme.
71. Päivä kun nousee, niin
sammuvi tähti.
Ei se iäks sammu,
ken elämästä lähti.
Nuku tähti helmassa
päivän!

Eino Leino

72. Siellä on polut tasaiset
astua. Siellä ei silmät voi
kyyneliin kastua. Siellä
on vihreät kunnaat ja
lehdot. Siellä on
pehmeät nukkua lehdot.
73. Niin taivas vartoo
odottavin tähdin...
Ma sinne palaan,
josta kerran lähdin.
74. Hiljaa saapui noutaja
lauha hellästi irrotti
kahleet maan.
Kuljetti sinne, missä on
rauha, missä ei tuskaa
milloinkaan.
75. Me muistamme
silmasi kirkkahat,
me muistamme
hymysi hyvän.
Jätit meille muiston
niin valoisan,
niin kauniin,
rakkaan ja syvän.
76. On lepo jossakin,
särkymätön syvä rauha.
Saima Harmaja
77. Sydämessä soi laulu
hiljainen ja sanaton.
Metsä hiljaa huminoid,
kiire poissa on.
78. On lempeä levon maa,
unen kaarisilta sinne
johdattaa.

79. Silmät alasluotuna,
ripsillä kyyneleet – suru
ikimuistoinen, etten
mistään löydä
lohdutuksen sanaa.
Lassi Nummi
80. Sinessä lintu liittää, pilviä
tuuli tuo kera
kaipausten, kiitosten
siivin siirrymme Jumalan
luo.
81. Soi holvistossa sävel
hiljainen, on matka
päättynyt, on aika
jäähyväisten.
82. Säveltä hiljaisuuden
sanat ei häiritä saa.
Kirkkaus ikuisuuden
ihmistä koskettaa.
Hilja Aaltonen
83. Pitkä on päivien retki
illan himmeyteen. Yksi
on autuas hetki kivusta
uupuneen; nukkua
siintoon illan.
Saima Harmaja
84. Olen hattara pilven ja
kukkanen maan,
olen lintunen sinisiipi.
Mua kutsuu kerran
enkelten maa, ah heihin
mä varmaan liityn.
85. Kaikk` on niin hiljaa mun
ympärillän, kaikk` on
niin hellää ja hyvää.
Kukat suuret mun
aukeevat sydämessän ja
tuoksuvat rauhaa syvää.
Eino Leino

86. Kuinka lähekkäin
kulkevatkaan onni ja
tuska. Niin kuin varjo
seuraa valoa ne kulkevat
yhdessä ja syntyvät
toistensa sydämessä.
87. Vaan ylitse kaikkien
kyynelten tuhat muistoa
meitä lohduttaa.
Ne on tallessa päivien menneiden
-tuhat muistoa kultaakin
kalliimpaa.
88. Kotiin kaukaiseen
kaipuuni saa, tähtinen
taivas tien viitoittaa.
89. Lepää rauhassa, tuulen
kehdossa, tuoksussa
kesäisen maan.
90. Ei ole varjoa kenenkään
saapuvan yllä.
On vain aamu.
On vain perille pääsy.

Anna-Maija Raittila

91. Niin aukes portti
viimeinen valoon ja
lauluun lintujen.
92. Kaiken tänne jätän
rikkaan kauniin maan.
Nousen taivaan sineen
ruskoon punertavaan.
93. Pois aurinko painui,
lankesi ilta, jäi taivahan
rannalle säihkyvä silta
mut kaukaa korven
tummuvan yöstä soi
laulu ihmisen työstä.
Eino Leino

94. Ihmiset niin vaiti kulkee,
varjot on niin lempeät.
Hiljaa uutimia sulkee
kädet näkymättömät.
Elina Vaara
95. Aamunkoitosta
iltaruskoon kulkija
elämän taivaltaa.
Määränpäähän
saapuessaan uneen
rauhaisaan vaipua saa.
96. Nuku hyvin,
sydämissämme on
asuntosi.
97. Täällä Pohjantähden alla
on nyt kotomaamme,
mutta tähtein tuolla
puolen toisen kodon
saamme.
98. Taivaan linnut, tuulet
maan seuraksesi sinne
saat. Kipua sä tunne et,
hiljaisuutta kuuntelet.
99. Jumalan suuri rakkaus
pyyhkii pois kaiken
surun, tuskan ja
kyyneleet.
100. Kun noutaja niittää
kypsää viljaa ja korjaa
matkaajan uupuneen,
kun sydän lämpöinen
sammuu hiljaa, onko
aihetta muuhun kuin
kiitokseen? Siksi kiitos ja
siunaus matkalle myötä
sinne, missä ei tuskaa,
ei yötä.
101. Katkesi elon raja, aukeni
rauhan maja, jäi jalon
elämän muisto.

102. Tie valmis on ja päässä
sen, vastaus löytyy
ikuinen.
Tytti Jäppinen
103. Näen kuin vuorelta
kauas laaksohon, kun
pakenee varjot ja
aurinko lähellä on.
104. Radat piirteli rohkeampi
kuin käteni vaivainen,
joku kaikkia korkeampi,
maailmoja valtavampi,
joka käskee ja tottelen.
Aaro Hellaakoski
105. Mieleni kaipaa ja tahdon
rakastaa ajatuksin sua
aina. Me vaikka erotaan,
taas kohdataan
on elämämme laina.
Carl Palm
106. Vaipuisin hiljaa sinne päin
missä sen pienen
vaahteran näin leikkivän
keltaisin lehdin.
Sanoisin: "Nyt minä ehdin.
Nyt olen tähti, nyt olen maa,
tuulessa saatamme koskettaa."
107. Unen purppurasiltaa pitkin
tule, kun kaipuu on
lohduton.
Pidä kädestä kiinni silloin,
kun minulla vaikeinta on.
Ja luokses kun tulen -
milloin? Ole minua
vastassa silloin.

108. Sua huudan tuhannesti,
pois ootko kokonaan?
Ei –jotain ikuisesti sinusta
pitää saan. Jää jäljelle ees
hiven, sinusta muisto jää,
kuin kalliin jalokiven, sen
tahdon säilyttää.
109. Rakkaus on suurin,
ei se sanoihin eikä
kyyneliin mahdu.
110. On ikävää, jota ei voi
ilmaista, on kaipuuta,
jota mitkään teot eivät
voi täyttää ja on
rakkautta, joka ei vaadi
muuta kuin sydämen
hiljaisuutta.
111. Hän oli ainoa tähti,
ainoa kauneus, riemu ja
rikkaus elämäni
taivahalla.
112. Elon polkuja yksin
kulkeissain, sua
muistelen lämmöllä,
rakastain.
113. Lepää rauhassa,
puoliso hellä,
suru raskas on sydämellä.
114. Me kuljimme yhteistä
taivalta, pienen
kappaleen maista
matkaa. Sinä saavutit
sataman rauhaisan,
minä yksin saan tietäni
jatkaa.

115. Polkua mennyttä
katselen, sidon
muistojen kukista
seppeleen. Siihen kukat
niin ilon kuin
murheenkin, polun
varrelta poimin, jota
kuljettiin.

VANHEMMILLE/ VANHUKSILLE

116. Sydän uupunut levon sai,
valkeni ikuinen
sunnuntai.
117. Hiljaa tarttui käsi Herran
käteen väsyneen.
Hiljaa siirtyi sielu lepoon iäiseen.
118. Kaunis on kuunnella
kutsua Luojan, nukkua
pois, kun jo uupunut on.
119. Elämäsi oli työtä,
sydämesi oli hyvyyttä.
Olkoon leposi rauhaisaa.
120. Kun pitkän elämän elää
saa, voi rauhassa
nukahtaa. Kun kaikki on
valmista, tehty työ, on
edessä rauhaisa yö.
121. Kauniina nauhana
vuosien päivät helmenä
jokainen muistoksi
jäivät. Elämän päivien
ketju on kallis, helmist`
ei yhdenkään kadota
sallis.

122. On Taivaan riemu
rikkaampi, tuhansin
kerroin kirkkaampi kuin
aavistaakaan voimme.
123. Sammui loiste silmien valon,
taukosi sykintä sydämen
jalon, herposi käsi auttava,
antava, rakkaus kaikkien
kuormia kantava.
Päivän paiste
muistollesi.
124. Vain heille on annettu
levonmaa, kuin kehto se
heitä keinuttaa,
ikisuvista talviin,
keväisiin ne haihtuvat
vuosien kierroksiin.
125. Suuri oppaamme tuntevi
kyllä joka ikisen
askeleen. Hänen kätensä
meillä on yllä, kun
kutsuvi kirkkauteen.
126. Helppo on maata
päivätyön tehneen,
rauha on palkka raatajan
parhain.
- Eino Leino
127. Itsesi uhasit, kaikkesi
annoit, hellien meitä
vaalit ja kannoit.
128. Olit aina niin hyvä ja
auttavainen,
oli sydämes jalompi
kultaa.
129. Täyttyi määrä päivien,
joutui päivä iltaan.
Kääntyi katse Taivaan
kaarisiltaan.

130. Hetket hiljaiset jälkeesi
jäivät kullaten muistojen
kirkkaimmat päivät.
131. Hän sinne eeltä lähti,
mua siellä odottaa,
on hellä johtotähti
lähemmäs Jumalaa.
Otto Manninen
132. Kaiken kerran menetämme,
myöskin elämämme.
Yksi vain on pysyvää:
muisto, työ, mi jälkeen jää.
Kaarlo Nuorvala
133. Kauan lähetessä
kuolemaa ahdistus ja
pelko katoaa. Kevyt
kulkea on rajan yli,
suojeleva putouksen syli.
Saima Harmaja
134. Hän lähti, mutt` on vielä
lähellämme tuhansin
siten meihin liittyen, ja
kotiin ja liki
sydäntämme jäi kaiku
askeleitten rakkaitten.
Hj. Procopè
135. Päättyi pitkä kaari elon,
väsynyt on saanut levon.
Nuku unta rauhaisaa.
136. Sun kuvasi äitini/isäni
kultainen, mä kätken
pohjahan sydämen.
Elon polkuja orpona
kulkeissain sua
muistelen siunaten,
rakastain.
137. On raskasta luopua
rakkaimmastaan,
vaikka tietää:
hetkeksi ainoastaan.

138. Tähtien tuikkeessa
taivaalla taas äitini
katseen mä nään.
Se kulkijan tiellä on
lohtuna, se lämmittää
hyytävän sään.
Reino Helismaa
139. Äidit vain, nuo toivossa
väkevät, Jumalan
näkevät. Heille on
annettu voima ja valta
kohota unessa pilvien
alta ja katsella
korkeammalta.
Lauri Viita
140. Suo anteeksi äiti/isä
kyyneleet nää, ne
rakkautta on ja ikävää.
141. Kaipaa tuttu polku
rakkaan jalan astuntaa,
tuuli puissa nyyhkii,
valittaa.
142. Älä salpaa surua luotasi,
kun kaarisiltaa teet;
ei mikään kimalla
kauniimmin kuin puhtaat
kyyneleet.
143. Siunattu olkohon,
äiti/isä sun tiesi,
siunattu matkasi
viimeinen.
144. Heittäkää hiljaa arkulle
multaa, siellä on
mummu/pappa,
siellä on kultaa.

145. Jäi ahkera työsi
muistoksi meille
hyvän sydämes ohjeet
elämän teille.
Sä aina muistit
ja huolta kannoit,
et paljon pyytänyt vaan
kaikkesi annoit.
146. Vaipui käsi vakaa,
ahkeroiva, uneen uupui
isän rakkaan päätä.
147. On isän neuvot
loppuneet,
hän hiljaa nukkui pois.
Näin emme olis
tahtoneet, on meiltä
paljon pois.
148. Ei kuolema ole arvoitus,
joka kerran ratkeaa.
Se on ihmisen ihana
oikeus taipaleensa
tehtyä nukahtaa.
149. Hiljaa saapui noutaja
lauha, hellästi irrotti
kahleet maan.
Kuljetti sinne, missä on
rauha, missä ei tuskaa
milloinkaan.
150. Kätes voimakas turvaksi
anna, kun uuvun, nosta ja
kanna, ikirauhaan kerran
vie.
151. Luoja päättää
päivistämme, tietää,
tuntee elämämme.
Antaa rauhan, levon suo,
jokaisen hän kutsuu luo.
152. Suo lempeä ilta,
yö rauhaisa suo,
ja tähtien silta
yön ylitse luo.

153. Ei siellä päivä
laske milloinkaan,
soi suvivirret
uudet ainiaan.
154. On mulla koti toinen
ja kaikki hyvin,
miks rakkaat ootte
silmin kyyneltyvin?
155. Herra, kädelläsi uneen
painan pään, kutsut
ystäväsi lepäämään.
Käsi minut kantaa
uuteen elämään,
ikirauhan antaa,
valoon jään.
156. Soi kirkonkellot hiljaa
yli talvisen kirkkomaan,
sinne saatamme äitimme
rakkaan isän vierelle
nukkumaan.
157. Jo ikkunaa kosketti
rusko, sait nukkua
onnellinen ja silmäsi
painuivat rauhaan jo
aamua katsellen.
Ja aamussa nähdä
kerran saat kasvot
elämän Herran, on
elämä täydellinen.
Niilo Rauhala
158. Väsymys tuli
kuin hiipien hiljaa vei
voimat ja unen antoi.
Se taittoi sukumme
vanhinta viljaa, pois
rakkaamme luokseen
kantoi.
159. Ota hellästi syliisi ja
taivaaseen kannan,
ruusuilla peittele ja
levätä anna.

160. Suo surun hiljaa
muuttua kauniiksi
muistoksi.
161. Jokainen lähtö voi olla
viimeinen, jokainen
hyvästijätö ikuinen.
162. Me emme itke niitä
päiviä, jotka ovat
menneet, vaan olemme
onnellisia, että ne päivät
ovat olleet.
163. Kun loistat tähtenä
iltataivaan,
niin muistathan lapsias
päällä maan.
Teit eestämme, isä,
niin paljon työtä, siitä
sinulle kiitos
–ja hyvää yötä!
164. Kun mummot kuolevat,
heistä tulee kukkaniittyjä
ja kaislaa ja joistakin
mummoista tulee puita
ja he humisevat
lastenlastensa yllä,
suojaavat heitä sateelta
ja tuulelta ja levittävät
talvella oksansa
lumimajaksi heidän
ylleen.
165. Kädet paljon työtä tehneet,
mua lasna kantaneet, kädet
väsyneet, kädet rakkaat,
mun puolesta rukoilleet. Ne
peitteellä hiljaisina, suonin
sinisin, ne viimeisen,
viimeisen kerran on käyneet
ristihin.

166. Me kutsumme häntä,
mutta hän ei käänny enää.
Sillä hän on matkalla
lapsuutensa metsiin,
sinisten kukkien ja
kultaisen kesän maahan.
Siellä laulavat toisenlaiset
linnut.
167. Soita tuuli, kerro ikävämme,
uni kaunis anna mummollemme.

LAPSELLE/NUORELLE

168. Ei ollut lapsosen
tänne luotu
maailman virtojen vietäviin,
vain taivaan lainaksi meille
suotu, siksi muuttikin
taivasiin.
169. Hän oli taimi sun
tarhassas ja varten
taivasta luotu.
170. Niin lähdit enkeli
kultainen, luo taivaan
omien enkelten.
171. Tuonen lehto, öinen
lehto, siellä on hieno
hietakehto, sinnepä
lapseni saatan.

Aleksis Kivi

172. Näin taimen otti varhain
pois Herra taltehen. Hän
mailla taivaan tarhain on
lilja valkoinen.

Z. Topelius

173. Oli iloa täynnä ne päivät,
jotka luonamme viivyt.
Sun leikkisi kesken jäivät,
pois taivaan pihaille
siirryit.
174. On tuonelan lehdossa
rauhaisaa siellä lapseni
uupunut nukahtaa, sinne
yllä ei myrskyt maailman
eikä häiritse rauhaa
nukkuvan.
175. Varhain luotamme lähdit
täältä, et kestänyt
myrskyjä maailman.
Nyt isän ylhäisen
luona siellä, on sulla
aarteheet taivahan.
176. Eilenhän vasta katselin
lasta, haurasta, kasvavaa.
Näin siivet hennot,
näin ensilennot,
odotti kaunis maa.
Perhonen pieni, valaisit tieni,
aina jäät sydämeen.
Päivämme kiittää,
aika pois liittää,
kohtaamme uudelleen.
177. Hyvä Paimen rakastaa,
pientä, pientä karitsaa.
Kantaa, kunnes laskee
sen helmaan Isän
taivaisen.

Hilma Virtanen

178. Katkesi pienen linnun
lento, sävel jää ja se
heläjää.
179. Kevyt, autuas, pieni aivan,
enkeli viaton, joka jälkeen
leikkinsä vaivan
nukahtanut on.

180. Kehtolaulun taivaallinen lintu
laskeutui päälle lapsen pään.
Kantoi kimmeltävään
unen maahan
lumisulkaisilla siivillään.
181. Kiitos yhteisistä päivistä
lapsuuden, kiitos vuosista
jälkeen sen.
Sua kaipaam aina, sisko/veli
kultainen.
182. Maan korvessa kulkevi
lapsosen tie,
hänt ihana enkeli kotihin vie.
Niin pitkä on matka,
ei kotia näy, vaan ihana
enkeli vierellä käy.
183. Hymysi huulet vienot,
painuivat silmät
umpeen, korjasi enkeli
talteen taivahan
valkolumpeen.
Hilja Haahti
184. Nuku, lapsi, nurmen alla,
loista, tähti, taivahalla,
sydämeeni loista,
murheen tuska poista!
185. Nuku tuoksuun kukkien,
nuku lauluun lintujen;
nuku nuoruusunelmiin,
nuku kevättoiveisiin.
186. Vaikene sydän,
kuuntele hiljaa,
on kuolema niittänyt
kalleinta viljaa.

187. Äiti, minun täytyy jatkaa,
joku kutsuu kulkemaan.
Täytyy taittaa taival
matkaa, vaikken tietä
tunnekaan.
Siellä, missä korkealla
siintää pilvi sulavin,
siellä, sinipilven alla
-siellä olen minäkin.
Älä pelkää, tulen kyllä,
tulen kyllä takaisin.
Iltatuulen hyväilyssä,
siellä olen minäkin.

188. Lapsen, jonka Herra
antoi, Herra otti
luoksensa. Herralla on
kädesssä syntymä ja
kuolema. Jeesus, seiso
vierellämme, kun niin
vähän ymmärrämme
teitä pyhän Jumalan alla
murheen vaikean.

virsi 248:2

189. Kiitos, että
muistoissamme,
lähellämme,
matkallamme,
yhä lapsensilmin hän
lahjana on elämän.

190. Saimme pitää sinua
lähellämme, lämmitellä
nämä helähtävät vuodet,
kuunnella keveitä askelia
kotipihallamme. Taas on
syksy, uuden aamun
arka toivo, kaipaus
kivusta kirkas.
Kiitos, että olit.

Annika Koivukangas

191. Lensi enkeli taivaasta
päälle maan
suurta suruviestiä
kertomaan.
Oli tullut käsky
viisaamman,
pienen lapsemme
lähteä kulkemaan,
kohti taivaan kotia
matkaamaan.
192. Kaikki on valmiina
valkean enkelin tulla,
ottaa ja viedä umpuni
pienoinen, ettei hän
koskaan sydämen
murheesta tiedä.
Irja Hiironniemi
193. Äitinsä itkua kuullut ei,
lempeä tuuli häntä vei.
Valkeat taivaat kuiskivat:
tulkaa enkelit
kauneimmat.
Arvi Kivimaa
194. Kun loistat tähtenä
iltataivaan, niin näethän
meidät päällä maan.
Me täällä alhaalla
hiljaa aivan sun tähteäs
kirkasta seurataan.
195. Käy, Herra, vierellemme,
kun syli tyhjä on ja
täyttää sydämemme nyt
tuska sanaton. Soit
kutsun lapsellemme
luoksesi, Jumala. Oi,
miksi rakkaastamme jo
täytyi luopua?

196. On päivä kyöneleinen,
askeleet hiljaiset,
puoleesi, Armollinen,
nousevat huokaukset.
Hoivaasi meille anna,
uudista voimamme
ja murheessamme kannan,
ainoa lohtumme.

197. On, Herra, kädessäsi
elämä ihmisen, jo
luomishetkelläsi tiedät
myös päivät sen.
On ihme syntymämme,
arvoitus kuoleman,
vain sinä Luojanamme
hallitset kaikkea.

198. Maan multaan
pienoisemme nyt
rauhaan lasketaan,
toivossa katselemme
kuoleman voittajaan.
Saa, Herra, turvissasi
lapsemme levätä
ja lunastettunasi
autuuteen herätä.

Inkeri Karvonen

199. Ota syliisi, Isä
Taivainen, ota
lapsemme ainokainen.
Ole hänelle hyvä ja
hellä, pidä povella
lämpöisellä.

200. Sinne toivon siivillä
jo pieni sydän lennä!
Siellä kun on
kotomaani, sinne
tahdon mennä.

201. Taivaan lintu valkoinen
lensi luokse pienoisen.
Nosti ylös pilvihin,
laski syliin enkelin.

Päivi Raappana

YSTÄVÄLLE

202. Hyvän, iloisen ihmisen
muisto, miten mieltä
se lämmittää, miten
aina sen soinnusta
sieluun sävel kirkas
soimahan jää.
203. Rakas ystävä
ei koskaan kuole.
Hän elää
ajatuksissamme,
sydämissämme,
muistoissamme.
204. Aurinko laskee,
jo pitenee varjot,
aika on eron
ja jäähyväisten.
Poissa on ystävä kallehin.

Kari Rydman
205. Jokaisessa poisnukkuneessa
ystävässä me kadotamme
osan itsestämme,
usein juuri parhaan osan.
206. Kiitos, rakas ystävä,
yhteisistä vuosista,
sinuun aina luottaa
voin onnessa ja
murheissa.
207. Ei hyvästijättö ole tää,
et pois ole mennyt,
vaikka emme sua nää.
Olet huolestunut,
onnettomat jakanut ain,
siksi sanomme kuten
ennenkin vain:
"Nähdään!"

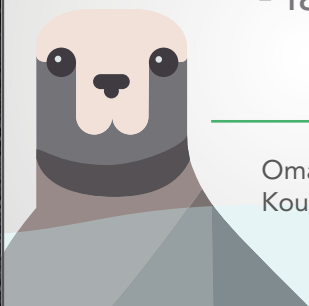
208. Kiitos,
vanha ystäväni,
leikeistämme,
lapsuuden iloista,
suruista nuoruuden,
tuesta, turvasta
vanhuuden.
209. Taivaan katse pysyy
meissä, hiljentää
särkyneet äänet, miten
syvältä tulevatkin, ja
tyynnyttää levottomat
unet, enkelien ikävän.
210. Kun nousee purjeet purren
ja köydet irrotetaan,
käymme ystävää armasta surren
sua jäämme me kaipailemaan.

Yhteistyökumppaneitamme

OMA SÄÄSTÖPANKKI

- lähellä ja läsnä

Oma Säästöpankki
Kouvola
Kouvola
Kouvola

omaspp
www.omasp.fi

HONKASEN RUUMISARKKULIIKE

www.ruumisarkkuliike.fi

HAUTAUSPALVELU
HONKANEN

Pallokentäntie 4, 45700 Kuusankoski | puh. 05 374 4451
toimisto@hautaushonkanen.fi | www.hautaushonkanen.fi